

**פרוטוקול ישיבת מועצה חגיגית מיוחדת מס' 23
אשר התקיימה ביום שלישי, כ"ח בטבת תשפ"ה, 28.1.2025, בשעה 17:30, באולם
המליאה עיריית דימונה.**

נוכחים:

- ראש העיר	מר בני ביטון
- מ"מ רה"ע	מר יהודה בצלאל
- סגן רה"ע	מר אריאל ללוש
- סגן רה"ע	גב' מרינט וקנין
- חבר מועצה	מר אסף איפרגן
- חברת מועצה	גב' מיכל אבו
- חבר מועצה	מר יחיאל צרויה
- חבר מועצה	מר יוסי פרץ
- חבר מועצה	מר יהודה צבי אליסף
- חבר מועצה	מר אבנר מוסאי
- חבר מועצה	מר אבי בן זיקרי
- חבר מועצה	מר עופר טלקר
- חברת מועצה	גב' אורית כהן

משתתפים:

- מנכ"ל העירייה	מר שוקי קליין
- גזבר	רו"ח תומר ביטון
- מבקרת העירייה	גב' מירב בנאקוט
- מנהל אגף ביטחון	מר מוטי כהן
- מנהל אגף תרבות	מר מאיר חזן
- מנהל אגף הגבייה	מר משה אלפסי
- ר. מנהל חינוך	מר שמעון רוזיליו
- מנהלת אגף הון אנושי	גב' אוסנת אטדגי
- מנהלת אגף מחשוב	גב' מרים כהן
- מנהלת משאבי אנוש	גב' מרים גביזון
- מנהלת אגף הרווחה	גב' נחמה אוחנה
- מנהלת אגף שירות	גב' ימית רווח
- דובר ראש העיר	מר עמוס שריג
- יועץ בכיר רה"ע	מר שמעון חיון
- מנהלת מח' פרויקטים בלשכה	גב' אוהב דורון
- מנהלת מכרזים וועדות	גב' יפה עזריה

על סדר היום:

1. הענקת אזרחות כבוד לשר החוץ מר גדעון סער.

-תחילת דיון-

מר בני ביטון: ערב טוב לכולם, אנחנו ברשותכם נתחיל את הישיבה הפורמלית, לאחר מכן נקיים נאומים ודיון פתוח.

מר בני ביטון: הנכם מוזמנים לישיבת מועצת העיר החגיגית מיוחדת מספר 23, אשר תתקיים ביום שלישי כ"ח בטבת תשפ"ה, 28.1.2025 בשעה 17:30 באולם המליאה עיריית דימונה.

1. הענקת אזרחות כבוד לשר החוץ מר גדעון סער.

מר בני ביטון: הענקת אזרחות כבוד לשר החוץ, חבר הכנסת גדעון סער.

מר בני ביטון: מישהו רוצה להתייחס, בבקשה.

מר בני ביטון: מי בעד הענקת אזרחות כבוד לשר החוץ מר גדעון סער?

בעד פה אחד

החלטה מס' 117

מליאת מועצת העיר מאשרת הענקת אזרחות כבוד לשר החוץ מר גדעון סער.
בעד פה אחד.

מר בני ביטון: ברשותכם, זה יום חגיגי היום בדימונה. כבוד הרב אלפנט אמר לי, יכולנו לעשות היום ישיבת ממשלה בדימונה, אז היו לנו חמישה שרים בבוקר והיום השר השישי. ברשותכם, אני רוצה לברך את אזרח הכבוד של דימונה, שר החוץ גדעון סער. מהיום אתה פטור ממסים, אתה לא צריך לשלם מסים בעיריית דימונה. אם תחליט לעבור לגור בדימונה, תעתיק את הדירקטוריון ויש לך גם 18 אחוז פטור מס וגם חניה בחינם כחול לבן. ברשות הרב הראשי לדימונה, הרב יצחק אלפנט שליטא, ברשות הרב יעקב חמד ראש המוסדות, ברשות הרב שרון, ברשות יושב ראש המועצה הדתית, חברינו וידידנו עזרא חמד, ברשות הסגנים שלי, ממלא מקום ראש העיר יהודה בצלאל, ברשות אריאל ללוש סגן ראש העיר, מרינט וקנין סגנית ראש העיר, חברי מועצת העיר, חבר הכנסת, חברי וידידי מישל בוסקילה, כבוד בשבילנו שאתה מגיע אלינו, איש הנגב שלנו מאשקלון, מנהלי אגפים, החבר'ה מהקהילה העברית שהנעמתם לנו בשני שירים והיינו אורחים שלכם, קהל נכבד. אני נרגש. זה באיחור, אבל אני חייב להגיד, ההיסטוריה מגיעה לגדעון סער. כשנכנסתי לכהן כראש עיריית דימונה, גדעון היה שר הפנים ואני אמרתי, אחד משרי הפנים הטובים ביותר ולפחות אנחנו, עשרה ראשי רשויות, חייבים לו חוב מוסרי. דימונה רבות בשנים, אני חייב להגיד, לא אני התחלתי בתהליך הזה, התחילו עוד לפני רה"ע אלי הללי, זכרונו לברכה, ראש העיר גבי ללוש, זכרונו לברכה. ושייבדל לחיים ארוכים, ראש העיר מאיר כהן. לפעמים צריך לדעת מתי להגיע, באיזה טיימינג לקצור את הפירות האלה. אני זוכר שכשגדעון נכנס לכהן כשר הפנים הוא אמר "אני רוצה לעשות צדק עם הפריפריה, צדק עם עיירות הפיתוח". וגדעון לא גדל בעיירות הפיתוח ולא צמח בעיירות הפיתוח, אבל יש לו את ה-DNA של עיירות הפיתוח. הוא התחיל בוועדת גבולות בנגב דווקא, עשה גם בצפון, אבל אנחנו נתייחס לנגב. אני זוכר שהוא הכריח את המועצה האזורית תמר. הוא אמר לה, אתם רוצים בטוב? יהיה בטוב. לא תרצו בטוב? הקים ועדת גבולות. חברינו וידידנו פנחס ולנשטיין, היה יושב ראש הוועדה, אמר לו, אדוני, אני

מקציב לך 30 יום לסיים את זה. אני זוכר את גדעון כל יום היה מתקשר אליי, נגמר, נגמר, לא נגמר. אמרתי לו, גדעון, עוד לא נגמר. הגיעו יום אחד, ראש המועצה דב אלינו יחד עם שני היועצים המשפטיים שלו שכולם מכירים אותם. אחד בנו של נשיא בית המשפט העליון אהרון ברק והשני בנו של זמיר. אני זוכר, הוא בא אליי, והוא אומר לי בני, תראה, אתה תקבל 12.5 מיליון שקל. אמרתי לו, תראה, לפני עשר שנים הבטחת את זה למאיר כהן. 12.5 מיליון שקל. מה אין הצמדה, אין ריביות, אין שוק אפור, אין כלום? מה קרה? היה איתי בדיון הזה מנחם בן טובים היועץ המשפטי ושמעון מזוז הגזבר. התחלנו לנהל את המשא ומתן. אמרתי יצאנו, הלכנו, יצאנו, אני לא אלאה אתכם בדברים. בסיכומי של דבר הגענו ל-30 מיליון שקל, לא רק לדימונה, אני חייב להיות הגון, 30 מיליון שקל לדימונה, 30 מיליון שקל לערד, למשך עשר שנים, ועוד עשרה מיליון לערבה התיכונה. אמרתי לו מפה אנחנו סוגרים. אמרתי לו יש לי עוד דבר אחד. בחוזה כתוב שכל מה שיתפתח במישור רותם, עוד 40 אחוז לנו ו-40 אחוז לערד, אומר לי, כן. אמרתי לו, יש לי עוד בקשה אחת, להתקשר לשר הפנים ליידע אותו אם הוא מאשר לי עם ההסכם הזה יהיה. אני מתקשר לשר הפנים, שר הפנים דאז, גדעון סער, אומר לי, "מי שומע אותי?" אמרתי לו רק אני, אבל הם שומעים אותי. הוא אומר לי, אתה מרוצה? אמרתי לו, גדעון, אתה פחות בעסקים, אבל זו העסקה הטובה ביותר. הוא אומר לי, כשתסיים תתקשר, יש לי עוד משהו לחדש לך. סגרנו. התקשרתי לגדעון, הוא אומר לי, אתה יושב או עומד? אמרתי לו, אני יושב. הוא אומר לי, קיבלתי החלטה, שאני מעביר את בסיס נבטים גם אליך. אתה תהיה הגוף המתכלל וכמובן, ערד, כסייפה, מיתר וערערה בנגב יהיו בפנים. אדוני השר, שינית את פניה של דימונה. דימונה השתנתה מ-2013. נעשו המון דברים יפים בדימונה, לא אומר שאני המצאתי את הגלגל. אבל לראש עיר או לרשות שאין משאבים ואין כספים, אתה יכול להיות ראש העיר הטוב ביותר ולא יעזור לך כלום. מי כמוך כשר פנים, כשר חינוך, כיום כשר החוץ, כשר משפטים, יודע מה זה משאבים לרשויות המקומיות. כמובן, הדבר הנוסף זה הקרייה למחקר גרעיני. כל זה הניב לעיר דימונה מ-2015, 65 מיליון שקל כל שנה כסף תוספתי. אנחנו, כל חברי מועצת העיר, אני מדבר בשם כל אזרחי דימונה, אני חושב שזה כבוד מאוד, ומאז דימונה התחילה להתפתח במשאבים ולא, אני זוכר את הימים של גבי ושל מאיר. אין משכורות, יש משכורות. יש תנאים סוציאליים, אין תנאים סוציאליים. היה קשה מאוד מאוד לתפקד בתקופות האלה. לא שהם לא, היו ראשי ערים טובים שעשו עבודה יוצאת מן הכלל, אבל לא היו משאבים. היה קשה מאוד וזה לא רק דימונה, אני חייב לציין, זה דימונה, זה ערד, זה ירוחם, מצפה רמון. אני אומר, כל הנגב המזרחי התחיל להרים את ראשו. ובשנת 2018, דימונה חתמה על הסכם גג, והנה אנחנו בחודש הבא חותמים על עוד הסכם גג נוסף וזה שינה את דימונה. מי כמוך יודע, כשהיית שר חינוך, את מערכת החינוך הטובה שלנו, את ההישגים במערכת החינוך, את שלושה פרסי חינוך שקיבלנו ארציים לדימונה. שניים אני, אחד מאיר. אחד זה היה בתקופתך כשהיית שר חינוך, שניים זה בתקופה אחרת. נמצאים פה שני מנהלי אגפי חינוך, אחד לשעבר ואחד בהווה, דוקטור מקס פרץ ושמעון רוזיליו. זה המקום להגיד לכם תודה. תודה על העשייה שלכם החינוכית, זה לא מובן מאליו. כל מה שנעשה בחינוך, צריך להזכיר גם את משה נחום שלא נמצא איתנו. אני רוצה להגיד לך, אדוני השר, אנשים פשוט לא מבינים את המשמעות. עליתי היום לשלל ראיונות בתקשורת ושאלו אותי. זה לא מאוחר, היו לי המון שיחות עם גדעון. אבל כנראה, איך אנחנו אומרים? אני אתרגם את זה לעברית, לגדעון יש השגחה עליונה. בהשגחה העליונה בדיוק נהיה שר החוץ. אמרתי לו, אנחנו צריכים לפרוע את השטר הזה. כל התקופה הזאת זה ניקר בראשי וחיכיתי להזדמנות להחזיר לך. יש כאלה שאמרו לי בני, תראה, אין שום קשר שגדעון בא לממשלה או גדעון לא בא לממשלה. לי היה חשוב להגיד לך תודה בשם כל תושבי דימונה, כי זה לא מובן מאליו. טיילת, ראית, הסתובבת היום בדימונה, ראית את התפתחותה של העיר, באיזו צמיחה אדירה העיר. אני לא צריך להגיד לך, אתה יושב במסדרונות הכנסת, אתה יושב בממשלה, היית צריך לראות חמישה שרים, הקמת מרכז חדשנות בדימונה היום בעלות של 50

מיליון שקל, חמישה שרים נכנסים מתחת לאלונקה, כל שר שם עשרות מיליונים של שקלים כדי שיקום פה מרכז חדשנות, כדי שיהיה חינוך טוב לילדים שלנו העתידיים. ראינו את מגמת הרובוטיקה שלנו היום, איזו גאווה הביאה לחמישה שרים שמה. כולם מחייכים, כל זה וכולנו מפה לפה בהסכמה גורפת למען חינוך ועתידם של ילדי דימונה ושל ילדי מדינת ישראל. אומר לך, במגילה בשם זה אנחנו מעניקים לך את אזרחות הכבוד, אז אני לא אגיד לפי המגילה. זה לא סוד שאנחנו חברים רבות בשנים, גדעון ואני. אני את גדעון מכיר עוד כשהוא היה מזכיר הממשלה. לאחר מכן, קיבל החלטה שהוא קופץ למים העמוקים ורוצה להיות פוליטיקאי. היה לנו חבר משותף, אייל ארד, גדעון הגיע לדימונה והשאר היסטוריה. אני מקווה שאני לא נואם את הנאום, כמו שנאמתי אצלך ופרשת מהליכוד. אנחנו עכשיו לא פורשים, אנחנו נשארים. אני אומר לכם המון דברים, אין משרד שהוא ניהל אותו ולא הטביע את חותמו שם. מהמשרד הראשון, שזה משרד החינוך, לאחר מכן שר הפנים, לאחר מכן שר המשפטים ואיך הוא אמר לי היום ברכב, שר החוץ. שר החוץ של מדינת ישראל. תפקיד ברמות הגבוהות ביותר. אנחנו נמצאים בתקופה הקשה ביותר למדינת ישראל ואני יודע איך אתה מתמודד. איך אמרת? אני מכיר ירושלים, נתב"ג, תל אביב. היום יצאת גם לדימונה. ברוך השם, אני שומע את העבודה הטובה שלך שאתה עושה ברחבי העולם למען מדינת ישראל. יש לך שליחות גדולה מאוד אחרי ה-7 באוקטובר. המדינה הזאת זקוקה לאחדות, לאחוה. אני אמרתי לו עוד דבר אחד, כאב לי הלב, השסע הזה. כשגדעון היה באופוזיציה, הוא היה אליל של המדינה. קפץ עכשיו, הוא פתאום לא. אבל אין מה לעשות, איך אמרת? החיים הפוליטיים לא קלים, הם קשים. נכון, גברת ביטון? אנחנו יודעים את זה מהבית. אבל מי שרוצה להיכנס לביצה הזאת, שייכנס בכבוד, שישחה בביצה הזאת. אני רוצה לסיים ולהגיד קודם כל לכל חברי מועצת העיר תודה לכם. תודה לכם שנתתם אמון בחבר הכנסת שר החוץ גדעון סער, כדי שניתן לו את אזרחות הכבוד. אני רוצה להגיד תודה למנהלי האגפים שנמצאים פה איתנו, לרבנים, לרב הראשי לדימונה, הרב יצחק אלפנט שליטא, חברינו וידידנו, הרב יעקב חמד, להגיד לך תודה שאתה מכבד אותנו. לרב שרון, להגיד לך תודה רבה. יושב ראש סניף הליכוד שלי, זה שעשה אותי ראש העיר, שמעון שטרית. גם ליוסי אוטמוגין, לכל החברים. כמובן אני רוצה להודות ליושב ראש המועצה הדתית החדש עזרא חמד. אתה עושה עבודה יוצאת מן הכלל. יש לנו שיתוף פעולה אדיר, אנחנו רואים רוח חדשה במועצה הדתית. איך אומר אריאל? נעשה ונצליח בעזרת השם ביחד. לכם הקהילה העברית וללהקה להגיד לכם תודה רבה. תודה רבה ליורי מהקהילה הבוכרית. אני רוצה להגיד באמת בשם כל תושבי דימונה שאנחנו אוהבים אותך, אדוני שר החוץ. אנחנו מעריכים אותך. אתה נתת לנו תקווה חדשה לעיר הזאת, אתה נתת תקווה חדשה למדינת ישראל. כממלא מקום יושב ראש השלטון המקומי, אני חייב להגיד לך, אין אחד שלא מדבר על זה, אבל צריך להזכיר. את השר אריה דרעי שגם היטיב איתנו עם הרשויות המקומיות. אני חייב להזכיר את השרה איילת שקד, שגם הטיבה איתנו ברשויות המקומיות. אני חושב שתפקיד של שר הפנים הוא תפקיד משמעותי, הוא תפקיד ערכי והוא תפקיד שבאמת באמת והיה לנו שיתוף פעולה, לחיים ולי איתך, יוצא מן הכלל לכל הרשויות. אז אני אומר שבאמת יש היסטוריה בדימונה. אני רוצה להגיד לך שתושבי דימונה אוהבים אותך, מעריכים אותך ובעזרת השם נעשה עוד הרבה דברים ביחד. אני ברשותכם מעביר את רשות הדיבור לשר החוץ וחבר הכנסת גדעון סער, בבקשה.

מר גדעון סער: חברים, ראש העיר בני ביטון ורעייתו, כבוד הרבנים, הרב יצחק קולפין, הרב יעקב חמד, יהודה בצלאל ממלא מקום ראש העיר, אריאל ללוש סגן ראש העיר, מרינט וקנין סגנית ראש העיר, חברי מועצת העיר, חברי חבר הכנסת מישל בוסקילה, גבירותיי ורבותיי, מכובדי כולם. קודם כל תודה לכם, תודה לראש העיר, תודה לחברי מועצת העיר, זה בהחלט מרגש כי נגע ראש העיר בכך שבחיים הפוליטיים לא החיים שתמיד מתגמלים ולא תמיד וכשיש הערכה לדברים שעשית זה מחמם ומרחיב את הלב. תודה גם על

הכנסת האורחים. כל היום היינו אצל הקהילה הבוכרית הנפלאה והיינו בקהילה העברית והיינו אצל ראש העיר ובאמת ראיתי את דימונה משגשגת וטוב להיות בבית, אני מרגיש בבית בדימונה. היה יום נפלא ואני מאמין שדימונה משגשגת היום ויש לה עתיד גדול, היא היום כבר בתוך הרבה החמישית, והסיבה הראשונית שהיא משגשגת כי היא משוחררת ממלחמת הישרדות כלכלית. היא במצב של עצמאות כלכלית ורוב השנים, רוב מה שהיה מכונה פעם ערי הפיתוח היו תמיד רק לשמור את הראש מעל המים ואני רוצה לומר לכם מה היה ביסוד הדברים, חשוב לי להסביר. בנאום שנכנסתי לתפקיד ב-18 במרץ 2013, אמרתי, אני אהיה שר פנים, עם פנים לפריפריה וגם שהייתי שר החינוך ונמצאים פה אנשים שיודעים, הייתי עם הפנים לפריפריה. כל משאב תוספתי שהיה מגיע לחינוך, כשעשינו את תוכנית התקשוב בזמנו, חצי מיליארד שקל תקשוב, בתי ספר, קודם כל, דרום צפון וכל השאר, בסוף הכנסנו גם את ירושלים. אמרנו, הערים במרכז הארץ יש להם משאבים, הם יסתדרו בזכות עצמם, הם יעכבו והם באמת מימנו את זה. אבל תמיד הסתכלתי על הדבר הזה מהנקודה שאנחנו נגיד מדברים על דימונה. אני לא מסתכל העברה תקציבית לגזבר של עיריית דימונה או לחבר שלי שהוא ראש עיריית דימונה, אלא אני מסתכל על הילד בדימונה. ולמה אני אומר את הדברים? תחשבו מה מקורות חוסר השוויון. הרי ילד שהוא נולד והוא עובר את שלבי מערכת החינוך, מעון לגן ילדים, לגן חובה, לבית ספר יסודי, לבית ספר תיכון, אז יש שלושה גורמים שמשקיעים. הממשלה, פחות או יותר הממשלה, משקיעה באופן שווה בכל מקום אבל זה באופן שווה לבלתי שווים. הרשות המקומית, שהיא אחראית על פי חוק במשותף עם הממשלה על עניין החינוך, אז אם יש לה יותר כסף אז יש חוגי העשרה, אז יש מבנים יותר מרווחים, אז יש יום לימודים יותר ארוך, אז נקבל יותר, ואם יש לפחות, אז אין. אז מקבלים את הבסיס וכמובן ההורים, אם להורים יש יותר אז היום יש תעשייה של שיעורים פרטיים ואם להורים יש פחות אז הם לא יכולים, ולכן חוסר השוויון במשאבים בין רשויות מקומיות, הוא תורם להגדלה ולהעצמה של הפערים החברתיים והכלכליים במדינה לדורות קדימה. ולכן, כשאני נכנסתי ושר הפנים יש לו סמכות לקבוע גבולות בין רשויות מקומיות, לקבוע החלטות לגבי נכסים מניבי ארנונה, איך תחולק ההכנסה, המתקן יכול להיות ברשות אחת וייהנו ממנו כמה רשויות. נגע ראש העיר, מועצה אזורית תמר, מועצה עם מעט מאוד תושבים, כל המלונות מבחינת קשיים, אוכלוסיית רווחה וכדומה שרשות מקומית מתמודדת איתם. הפערים שנוצרים בין רשויות שכנות, שני ילדים שגדלים במרחק קצר אחד מהשני, מאוד מאוד גדולים, ואיך אתה סוגר אותם? ואני חיפשתי את הדרך איך אני יכול לתרום. כשאתה בא לתפקיד יש לך השקפת עולם. השקפת עולם מדינית, ביטחונית, במקרה הזה חברתית, ואתה צריך לראות איך אתה משאיר אחריו, לא רק איך ניהלת טוב את המשרד, אלא איך אתה משאיר אחריו את הדברים קצת באופן יותר שונה, יותר טוב ממה שאתה קיבלת. אז הקמנו שלוש ועדות חקירה בכל שטח הנגב, פרט לנגב המערבי, זאת אומרת, הייתי אומר, מרכזי ומזרחי, ושינינו את מפת המשאבים מארנונה, פעם אחת בחלוקה בין הרשויות עצמן, זאת אומרת לקחנו ממועצה אזורית רמת נגב, מועצה אזורית תמר, לטובת ערד ודימונה ומצפה רמון וירוחם. חוץ מלחלק בין הרשויות את מה שמתקבל מהמתקנים מניבי ארנונה, הוספנו מתקנים מניבי ארנונה. למשל, הבסיס בנבטים לא שילם ארנונה. אני אמרתי, השטחים, הגלילים, הכל אני מחלק, הכל, כעס עליי אז שר הביטחון בוגי יעלון, אומר לי, "אתה מטיל עלויות על תקציב הביטחון?" בשיבת ממשלה. אמרתי לו, מכובדי שר הביטחון, לעיריית תל אביב בקריה אתה משלם? בתל השומר אתה משלם? גם בנגב צריך לשלם. והוספנו את סך כל המשאבים, איגמנו, היקף הרבה יותר גדול של משאבים, וככה העברתי את ההחלטה בשנת 2014 שהיא בתוקף כל השנים והיא יצרה מצב שונה, ואגב, אם ממשלות ישראל היו מסתכלות בדרך דומה על כל שטח המדינה, ומסתכלים ובחלק מהמקומות אי אפשר לתת את הפתרון הזה, בחלק מהמקומות אפשר לאחד רשויות סמוכות, רשות יותר חזקה או רשות יותר חלשה, אבל אפשר לצמצם את חוסר השוויון בחברה הישראלית. אני לא מאמין בשוויון, אין כזה דבר, אבל אני כן מאמין בשוויון

הזדמנויות. אני כן מאמין שלכל אדם מגיעה הזדמנות, ואני כן מאמין שהמדינה מתפקידה לתת את הבסיס הזה לכל ילד, לא משנה איפה הוא נולד, למי הוא נולד ואיפה הוא גדל. וזה היה הדבר שביצענו אז. אני מודה לך מכובדי ראש העיר שאתה גם השכלת למנף כראש העיר את הדברים אבל גם מבין לעומק כמי שחי פה כל השנים וראה איך ראשי רשויות, שעם חלקם עבדת גם, את הקושי שלהם להתמודד בעבר ואני משוכנע שראשי הערים בעתיד בדימונה, אחרי שתהיה עוד כמה שאתה רוצה, יהיה להם עוד יותר קל ויהיה להם עוד יותר בסיס הרבה יותר חזק להתמודד. עכשיו, ברשותכם, אני רוצה להגיד עוד כמה מילים, לא הרבה, כדי לא לייגע את הקהל, אבל נגעו פה בנושא הכי חשוב, הנושא הכי חשוב היום זה אחדות עם ישראל. המצב היום, מצב של שנאה שאי אפשר בכלל לתאר את פרימת הבסיס המשותף בכל כך הרבה דברים, וזה דבר שהוא בעיניי דבר מאוד מסוכן לעתיד המדינה כי אנחנו הוכחנו שאנחנו גם כעם יודעים להתמודד מבחינה צבאית בשש ובשבע חזיתות. אז מתחילים עם אחד, עוברים לשני, מתגברים ברוך השם על כולם, עם קשיים, עם אבדות קשות, לא קל. אבל, כשאנחנו באים אגרופ אחד, כשהסכנה מתרחקת, חוזר הפירוד והדיבור הרע, והשנאה הפנימית. אני רוצה להגיד לכם, זה משהו כנראה שיש בתוך העם הנפלא שלנו, העניין הזה של הפלגנות זה פשוט דבר חזק, אני עכשיו חזרתי מביקור בהונגריה, אז הייתי צריך לבקר לחוד בקהילות השונות. ואמרתי להם, גם כן, גם הם התאחדו בעקבות המלחמה כי הם הרגישו שהם צריכים להתאחד, אבל מה זה התאחדו? כמה שאפשר. אני יוצא שבוע הבא לפתוח שגרירות ישראל בקייב, במולדובה. גם שם ביקשו שלוש קהילות שונות, אבל אני רק יום אחד נמצא שם. קבעתי, אמרתי להם, כולכם תבואו לקבלת פנים אחת. חשוב מאוד לכולנו הדבר הזה, איך נאמר בפרקי אבות, ומתלמידיו של אהרון. אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה. אי אפשר לקרב לתורה אלא מתוך אהבת השלום שבינינו, בסופו של דבר, בינינו, מה מפריד? בוא נגיד את האמת, מי לא מבין מול מה אנחנו עומדים? מי לא מבין, מי יש לו הבדלים ביעדים, אני אקח את יעדי המלחמה, אני אציג לכל אחד מה, מישהו חולק שצריך למוטט את החמאס, מישהו חולק שצריך להחזיר את החטופים? האויב שלנו שנכנס ב-7 באוקטובר ושחט באופקים ובקיבוצים ובשדרות ובמסיבה שם, הם הבחינו? מבחינתם זה היה יהודים, זה לא משנה. דתיים או לא דתיים, או שמאלנים או ימניים, מבחינתם זה בכלל לא משנה, מבחינתם זו מצווה לרצוח יהודים. אז אנחנו בתוכנו, חייבים כל פעם שרואים שמישהו סוטה קצת לצדדים מהדבר הזה של אחדות עם ישראל, להחזיר את זה למסילה כי זה הדבר שאם נשמור עליו אף אחד לא יוכל לגבור עלינו, ואם לא נשמור עליו, אני לא רוצה להמשיך את המשפט. תודה רבה לכם על ההערכה שלכם, בקדנציה הזאת אני כבר לא יכול לתת לדימונה שום דבר כשר חוץ. אבל בעזרת השם בעתיד, ואני בכל מקרה תמיד לרשותכם ולשירותכם בכל עניין ואתם יודעים את זה. תודה רבה וערב טוב לכולם.

מר בני ביטון: אני חייב לציין, גדעון השר הראשון, מאז שאני מכהן כראש עיריית דימונה, השר הראשון שמקבל אזרחות כבוד מהעיר דימונה. בהערכה רבה מאוד. מעטים השרים שקיבלו אזרחות כבוד. אני רוצה לסיים ואי אפשר לסיים בלי להגיד על חיילי צבא ההגנה בישראל, באשר הם, ביהודה ושומרון, בעזה, בסוריה, בלבנון שבעזרת השם יחזרו אלינו לשלום. וכל הפצועים והפצועות בבתי החולים נשלח להם החלמה מהירה, והאחרונים, האחרונים, החביבים, אנחנו לא נשן ולא נשתוק, אמרתי את זה היום ואני אומר את זה גם פה, עד שאחרון תשעים החטופים והחטופות, ביניהם שגב כלפון בנם של גלית וקובי, יחזרו. אני אמרתי את זה גם לראש הממשלה, גם בעד הפסקת המלחמה, שהחטופים יחזרו אלינו הביתה. ברשותכם אעניק את מפתח העיר דימונה לשר החוץ מר גדעון סער. בזכות פועלך, בהוקרה רבה. כמו כן, אני מעניק לך את התעודה שבה חתומים כל 15 חברי מועצת העיר.

מר גדעון סער: השאלה אם אני יכול לבוא עם המפתח הזה באמצע הלילה?

ישיבת מועצה מס' 23 – 28.1.2025

מר בני ביטון: בוודאי לפתוח את העיר.

מר בני ביטון: תודה רבה לכולם, הישיבה נעולה

-סיום דיון-

בברכה,

בני ביטון
ראש העיר

שוקי קליין
מנכ"ל העירייה